

מסודות היצירה ההומוריסטית והאירונית של שלונסקי: מאפיינים לשוניים ייחודיים בחידודי הלשון והאנקדוטות שלו

ציפורה כוכבי-רייני¹

תקציר

מאמר זה בוחן את אופן השימוש בדקדוק של השפה העברית בחידודי הלשון והאנקדוטות של המשורר אברהם שלונסקי שהועלו מאוחר יותר על הכתב. חלק הארי ממבטיו ההומוריסטיים של שלונסקי המובאים בעבודה זו הושמעו מפיו באופן ספונטני. הם מצטיינים בייחוד בתערובת של משלב לשוני גבוה ובינוני בצירוף לשון דיבור קלילה ורעננה, היוצרת מבע מפתיע ומשעשע. המחקר מבוסס על 47 דוגמות שמרביתן לוקטו מאתר שלונסקי. מיעוטן נדלו מספרה של צילה שמיר 'מכתבים למשוררת צעירה' ומהאתר 'סלונט'. המאמר דן במורכבות הדקדוקית של צורות הלשון שיצר שלונסקי ובאמצעים הרטוריים המשמשים אותו להדגשת המסר בצורה ידידותית והומוריסטית ולעיתים בנימה נלעגת. הממצאים מראים כי בכל השתמעות חדשה של ביטויי שזורים אחדים מתחומי הלשון: פונולוגיה, מורפולוגיה, תחביר, סמנטיקה, פרגמטיקה, רטוריקה ולקסיקוגרפיה.

מילות מפתח: שלונסקי, פונולוגיה, מורפולוגיה, סמנטיקה, פרגמטיקה, רטוריקה

¹ פרופ' ציפורה כוכבי-רייני, החוג ללשון העברית, המכללה האקדמית בית ברל. ziporar100@gmail.com